

Na Kristušowe gorejstupenje do īebja.

Knēs Bog! īebjaski Woſch! twoj luby ſyn, naſch humožnik jo žin̄ha do īebja stupił, nam to město pſchigetował, won ſejži něto k twojej pſchawizy, a pſchoſy ſa naſ. Togodla mam⁹ my tež to hutſhobne dowěreñe, a wěrim⁹ jojo drozem ſlubenu, až won naſ k ſebe brach bužo, aby my tam byli, žež won jo pſcheze a nimeře. Saſtoj ty naſ jano tež něto pſches twojego ſwétego Duſha, aby my pytali, žež goręſkach jo, žež naſch humožnik Kristus jo, a tak ſ wjaſhelini ſtañie zakali na tu ſbožnu nažęju a ſjawene teje ſchäſnoſci togo welikego Boja, a naſchogo humožnika Jeſu-ja Kristuſa, Amen!

To jo jadno woſebne tſchojeñe, l. p! Kotarež my wot Henocha laſujomy, a kenž tač ſui: „Dokulaž won jadno Bože žyweñe wežefcho, wese Bog jago pſchejz, a īebu wězej wizony.“

A chtoga běſcho Henoch? Henoch běſcho Šaredowý ſyn, ten ſedym⁹ wot Adama, a ten prědny, kenž wot togo ſudnego dňa ſwěſcował jo (Jud. v. 14). Lěz rownož won mjasny tymi boganiebojaſnymi Rainowymi žiſchimi býdlaſcho, ga wežefcho won weto jadno Bože žyweñe, won chojzaſcho ſ Bogom a pſched Bogom, a běſcho bogabojaſny. A we takem žyweñiu wosta won tſchi hundert lět. Bog pak ſarowna jomu tež jago bogabojaſnoſcz bogasche; pſcheto dokulaž won Bože žyweñe wežefcho, ga wese Bog jago pſchejz, a won īebu wězej wizony. Won īehumče ako Adam a Abel humrělej běſchtej, won īehophta tu gorkoſcz